

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/211/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205657
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817205657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičikovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu T. N., nar. X.X.XXXX, D., B. X, zast. JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, Advokátska kancelária, Rožňava, Čučmianska dlhá 21, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 1.556,00 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 4C/14/2017-60 z 13.3.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.556,68 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 23. 5. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi proti žalovanej p r i z n á v a náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalobu zamietol a II. priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu 1.556,68 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby, do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, na tom skutkovom a právnom základe, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava 1T/134/2015 - 147 z 21.10.2015 súd schválil dohodu o vine a trestne, ktorou bol I. B., nar. XX.XX. XXXX, bytom J. XXX, Q. uznaný vinným na tom skutkovom základe, že žalobcu 25.07. 2015 okolo 21.00 hod. pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tak, že ho udrel do hlavy v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho viackrát kopol do oblasti chrbta, následne z vrecka bundy odcudzil telefón Samsung, pričom mu spôsobil zlomeninu rebra s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 80,- eur, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trest. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ochranné protialkoholické liečenie a žalobcu súd s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Na základe uvedeného a na podklade zdravotnej dokumentácie žalobcu, bol MUDr. Petrom Krokavcom vyhotovený lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 12.11. 2015, ktorým bol celkový počet bodov určený počtom 85, čo pri hodnote bodu 17,16 eur činí 1.458,60 eur. Nakoľko bol žalobca so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskeho súdne konanie, podal žalobu z 05.01. 2016, o ktorej súd rozhodol platobným rozkazom 6C/2/2016 z 27.01. 2016, právoplatným 27.04. 2016 tak, že žalovaný I. B. bol zaviazaný uhradiť žalobcovi 1.556,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.556,68 eur od 07.01. 2016 do zaplatenia. Nakoľko k úhrade žalovanej sumy dobrovoľne nedošlo, obrátil sa s návrhom na vykonanie exekúcie na súdneho exekútora, ktoré exekučné konanie sa JUDr. Martinom Petrovičom, súdnym exekútorom vedie pod č. EX/66/2016 s tým, že k vymoženiu žiadnej sumy doposiaľ

nedošlo. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami sa žalobca cestou svojho právneho zástupcu obrátil na žalovanú so žiadosťou z 27.07.2016, doručenej žalovanej 03.08.2017 o odškodnenie. O podanej žiadosti bolo rozhodnuté odpoveďou zo 06.02.2017 č. 36516/2017/143 tak, že na ňu nebolo možné prihliadať. Z odôvodnenia odpovede vyplýva, že dôvodom neposkytnutia odškodnenia malo byť uplynutie lehoty 6 mesiacov, ktorú žalovaná z nepochopiteľných dôvodov posudzovala od právoplatnosti trestného rozkazu v tejto veci. Dôvodom tohto postupu malo byť neuplatnenie si náhrady škody z titulu bolestného v trestnom konaní, pričom takýto postup nemá oporu v zákone. Z doslovného výkladu § 8 ods. 3 žalobcoví vyplynulo, že ak súd v trestnom konaní poškodeného s jeho nárokom odkázal na civilný proces (ktorá podmienka splnená bola), žiadosť treba podať do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v civilnom procese (v tomto prípade do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu). Akékoľvek skúmanie otázky uplatnenia nároku v trestnom konaní za daných okolností žalovanej neprislúcha a výklad ňou použitý je výkladom extenzívnym zjavne v neprospech žalobcu. V prípade posúdenia straty spoločenského uplatnenia, sa spravidla dá vyčíslieť až po 1 roku, teda zväčša po ukončení trestného konania. Znamenalo by to nemožnosť vyčíslenia straty spoločenského uplatnenia v trestnom konaní a tým pádom neuplatnenie tohto nároku nemožnosť poškodeného obrátiť sa so žiadosťou o odškodnenie na žalovanú. Takýto výklad je zjavne v rozpore s účelom zákona, ktorý má poskytnúť plnenie v prípadoch zákonom ustanovených. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Sžo/12/2014 z 10.02.2015.

3. Súdu, po vykonanom dokazovaní, z rozsudku Okresného súdu Rožňava 1T/134/2015 z 21.10.2015, právoplatného 21.10.2015 vyplynulo, že obžalovaný I. B., nar. XX.XX. XXXX, bol uznaný vinným, že 25.07.2015 okolo 21.00 hod. F. Q., okres D., na križovatke ulíc Y. a B. pod vplyvom alkoholu napadol okoloidúceho žalobcu tak, že ho odzadu udrel rukou do hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho obžalovaný viackrát kopol do oblasti chrbta, následne mu prehľadal vrecká na oblečení a z vrecka bundy mu odcudzil mobilný telefón zn. Samsung, pričom mu fyzickým útokom spôsobil zlomeninu rebra s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 80,- eur, teda proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trest. zák. a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody, uplatneným v rámci trestného konania, odkázaný na občianske súdne konanie. Súd konštatoval, že žalobca si v rámci trestného konania uplatnil nárok na náhradu škody výlučne v rozsahu spôsobenej škody na telefóne v hodnote 85,- eur, ďalej škody na bicykli odhadnutej v hodnote 30,- eur, výdavkov v nemocnici 1,99 eur a v súvislosti s novou telefónnou kartou výdavkov, ktoré nevedel presne odhadnúť. Celková škoda mu bola spôsobená zatiaľ vo výške 117,- eur. Tiež mu bola spôsobená psychická ujma, ktorú momentálne nevedel vyčíslieť. Ďalej uviedol, že žalobca sa svojho nároku na náhradu bolestného ďalej domáhal voči páchatelovi trestného činu formou civilnej žaloby, o ktorej bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Rožňava 6C/2/2016 z 27.01.2016, právoplatným a vykonateľným 27.04. 2016, ktorým bola páchatelovi trestného činu uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.556,68 eur. Súd, vychádzajúc z § 4 ods. 1, § 8 ods. 2, 3 zák. č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi (ďalej len zák. č. 215/2006 Z.z.), § 46 ods. 3 a § 164 písm. a) Trestného poriadku, urobil záver, že zo znenia § 8 ods. 2 a 3 zák. č. 215/2006 Z.z. je nepochybne zrejmé, že zákonodarca považoval za dôležité pre posudzovanie otázky včasnosti podania žiadosti rozlišovať práve medzi skutočnosťou, či súd v rámci trestného konania odkázal poškodeného s jeho nárokom na civilné (občianske súdne) konanie alebo nie. Poukázal na to, že na samotné uplatnenie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR žiadosťou je z pohľadu poškodeného/žiadateľa rozhodujúce, či v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým sa páchatel uznáva vinným so spáchania trestného činu, ktorým mu bola spôsobená ujma na zdraví, alebo rozsudok, ktorým bo obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nie je trestne zodpovedný pre nepríčetnosť a ujma na zdraví mu nebola plne uhradená inak (§ 4 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z.z.), že táto skutočnosť samotná poškodeného oprávňuje na podanie žiadosti podľa zák. č. 215/2006 Z.z., bez ohľadu na to, či o jeho nároku na náhradu škody titulom bolestného, resp. sťaženia spoločenského uplatnenia bolo rozhodnuté v rámci trestného konania, alebo súd poškodeného odkázal s uplatneným nárokom na občianske súdne konanie, resp. súd o škode vôbec nerozhodoval, nakoľko si ju poškodený neuplatnil, alebo neuplatnil správne. Zdôraznil, že zákonodarca v § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z. upravil osobitne plynutie lehoty na uplatnenie nároku žiadosťou v prípadoch, kedy bol poškodený so svojím nárokom uplatneným v rámci trestného konania odkázaný na občianske súdne konanie, kedy tak de facto dáva poškodenému možnosť uplatnenia žiadosti i v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného v civilnom konaní. Ide o právnu úpravu, ktorá reaguje na situáciu pokrytú v § 112 Obč. zák., že podľa tohto ustanovenia ak si poškodený uplatní nárok na náhradu škody v trestnom konaní voči

páchateľovi trestného činu, premlčacia lehota po dobu tohto konania neplynie. To sa ale týka len toho nároku, ktorý si poškodený uplatnil v trestnom konaní, nie akéhokoľvek nároku na náhradu škody, ktorá bola poškodenému spôsobená násilným trestným činom. Ak si poškodený v trestnom konaní uplatní voči páchatateľovi trestného činu nárok na náhradu majetkovej škody, a v trestnom konaní bude s týmto nárokom odkázaný na civilné konanie, premlčacia lehota mu v trestnom konaní neplynula len vo vzťahu k takto uplatnenému nároku. Uviedol, že obdobne problematický § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z má pokryť len tie prípady, kedy si poškodený uplatní konkrétny nárok na náhradu škody v trestnom konaní a s týmto nárokom je odkázaný na civilný proces. Poukázal na to, že to ale nebol prípad žalobcu, ktorý si nárok na náhradu škody na zdraví v trestnom konaní neuplatnil, že s týmto nárokom ani nebol odkázaný na civilný proces a preto mu zákon č. 215/2006 Z.z. ani neumožňuje podať žiadosť o odškodnenie v lehote podľa § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z. Urobil záver, že žalobca si tento nárok v trestnom konaní neuplatnil, že to bol dôvod, prečo s ním nemohol byť odkázaný na civilné konanie a prečo na uplatnenie nároku podľa zák. č. 215/2006 Z.z. nemal k dispozícii lehotu podľa § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z. S odkazom na znenie § 4 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z.z., mal za zrejmé, že pre uplatnenie nároku žalobcu na odškodnenie podľa cit. zák. bola rozhodujúca skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Rožňava 1T/134/2015 z 21.10. 2015, že žalobca potom mohol v lehote podľa § 8 ods. 2 zák. č. 215/2006 Z.z. uplatniť svoju žiadosť na základe predmetného trestného rozsudku, pričom výšku požadovaného odškodnenia by odvodil od lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 12.11. 2015, vypracovanom MUDr. Krokavcom, traumatológom, ktorý ohodnotil poškodenie zdravia žiadateľa spočívajúce v zlomenine 8. rebra vľavo, pomliaždení bedrového kĺbu vpravo, pomliaždení chrbta nohy vľavo, pomliaždenie kolenného kĺbu vpravo a pomliaždenie lakťa vpravo na 85 bodov, čo predstavuje sumu 1.458,60 eur. Poukázal aj na to, že Ministerstvo spravodlivosti SR pri posudzovaní žiadosti žalobcu postupovalo v súlade so zák. č. 215/2006 Z.z., keď ako jediný titul, od ktorého bolo možné odvodzovať nárok žalobcu, vnímalo rozsudok Okresného súdu Rožňava 1T/134/2015 z 21.10. 2015, právoplatný 21.10.2015. V tejto súvislosti s ohľadom na § 8 ods. 2 zák. č. 215/2006 Z.z. súd konštatoval, že žalobca neuplatnil svoj nárok včas (lehota na uplatnenie žiadosti uplynula 21.04.2016, žalobca doručil svoju žiadosť 03.08. 2016) a z uvedeného dôvodu na ňu nebolo možné prihliadať. Z týchto podstatných dôvodov súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná mala vo veci plný úspech a súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil.

5. V odvolaní poukázal na to, že v konaní nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava 1T/134/2015-147 z 21.10.2015 súd schválil dohodu o vine a treste, ktorou bol I. B., nar. XX.XX.XXXX, J. XXX, Q., uznaný vinným na tom skutkovom základe, že žalobcu 25.7.2015 okolo 21,00 hod. pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tak, že ho udrel do hlavy v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho viackrát kopol do oblasti chrbta, následne z vrecka bundy odcudzil telefón Samsung, pričom mu spôsobil zlomeninu rebra s dobou liečenia do 7 dní a odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 80,00 eur, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trest. zák., bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ochranné protialkoholické liečenia a žalobcu súd s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Tiež nebolo sporné, že v trestnom konaní si žalobca uplatnil len nárok na náhradu majetkovej škody v celkovej výške 117,00 eur. Následne sa žalobca domáhal náhrady škody v civilnom konaní na podklade lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 12.11.2015, ktorým bol celkový počet bodov určený počtom 85, čo pri hodnote bodu 17,16 eur činí 1.458,60 eur a po nadobudnutí vykonateľnosti platobného rozkazu 6C/2/2016 z 27.1.2016 aj v exekučnom konaní. Súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že samotné nadobudnutie právoplatnosti rozsudku, alebo trestného rozkazu, ktorým sa páchatel uznáva vinným zo spáchania trestného činu, ktorým mu bola spôsobená ujma na zdraví oprávňuje poškodeného na podanie žiadosti podľa zákona č. 215/2006 Z.z. (ďalej len „zákon“) bez ohľadu na to, či o nároku na náhradu škody bolo rozhodnuté v rámci trestného konania alebo súd poškodeného odkázal s nárokom na občianske súdne konanie, resp. súd o škode vôbec nerozhodoval, nakoľko si ju poškodený neuplatnil, alebo neuplatnil správne. Žalobca poukázal na to, že súd však opomína, že v zmysle § 7 zák. odškodnenie vypočítané podľa § 5 a 6 možno primerane znížiť, ak poškodený spoluzavinil ujmu na zdraví alebo neprijal opatrenia, aby odškodnenie získal od páchatela trestného činu, ktorým mu bola spôsobená ujma na zdraví. Je teda síce pravdou, že samotný rozsudok Okresného súdu Rožňava

1T/134/2015-147 z 21.10.2015 oprávňoval žalobcu na podanie žiadosti o odškodnenie, výška ujmy však známa nebola a nemohol vykonať žiadne opatrenia na získanie odškodnenia od páchatel'a trestného činu ako tie, ktoré učinil. Je otázne, či nedošlo k pochybeniu OČTK, ak v trestnom konaní výšku spôsobenej mu ujmy na zdraví neskúmali, čím došlo k poškodeniu práv žalobcu v podobe zamietnutia tejto žaloby. Žalobca teda konal tak, ako mu zákon ukladal. Po tom, čo bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, výšku ujmy na zdraví nechal vyčíslíť, uplatnil si svoj nárok na civilnom súde a domáhal sa plnenia cestou exekúcie, aby vykonal opatrenia na získanie náhrady od páchatel'a. V tejto súvislosti žalobca poukázal na princíp spravodlivosti súdnych rozhodnutí v súlade s čl. 2 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Žalobca sa domnieva, že nebolo spravodlivé požadovať, aby sa ihneď po vydaní rozsudku v trestnom konaní obrátil so žiadosťou na žalovanú s vedomím, že táto môže jeho nárok krátiť o to viac, že výška nároku mu známa v tom čase ani nebola. Žalobca opätovne poukázal na to, že podľa § 8 ods. 1, 3 o poskytnutí odškodnenia rozhoduje a odškodnenie vypláca na základe písomnej žiadosti poškodeného rozhodovací orgán, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej len „ministerstvo“). Ak súd v trestnom konaní poškodeného s jeho nárokom odkázal na civilný proces alebo konanie pred iným orgánom, žiadosť treba podať do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v civilnom procese alebo konaní pred iným orgánom. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať. Zdôraznil, že zákon teda nijakým spôsobom nešpecifikuje, s akým nárokom má trestný súd poškodeného odkázať na civilný proces. V prípade, ak boli v konkrétnom prípade splnené podmienky odkázania poškodeného na civilný proces, mohol a mal súd vychádzať z doslovného výkladu právnej normy. Akýkoľvek iný výklad, teda aj ten, ktorý použil súd, nemá oporu v zákone a je možné považovať ho za nanajväč extenzívny. V tejto súvislosti ÚS SR uviedol: Základnou a prvou metódou výkladu a uplatnenia všeobecne záväzného právneho predpisu v materiálnom právnom štáte je metóda doslovného výkladu. Až tam a vtedy, kde doslovným výkladom nemožno jednoznačne identifikovať subjekt, obsah alebo objekt právnej normy, sa o materiálnom právnom štáte možno odkloniť od doslovného výkladu a nejasnosť právnej normy odstrániť prostredníctvom inej metódy výkladu. (Ján Drgonec, Ústava Slovenskej republiky, komentár 2. vydanie). Záver súdu o tom, že „to sa ale týka len toho nároku, ktorý si poškodený uplatnil v trestnom konaní, nie akéhokoľvek nároku na náhradu škody ..“ nemá podľa názoru žalobcu oporu v zákone. Ak by aj odvolací súd bol toho názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a zákonný, žalobca ho navrhol zmeniť aspoň čo do II. výroku, ktorým súd žalovanej priznal náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli § 257 C.s.p. žalobca vidí v jeho mimoriadne zlej finančnej situácii, ktorú preukázal na poslednom pojednávaní i v konaní 6C/2/2016, kde mu bol rozhodnutím Centra právnej pomoci sp.zn. 12375/2015-KaKE z 9.12.2015 určený advokát na zastupovanie, čo znamená, že sa tento nachádza v materiálnej núdzi. Navyše sa stal obeťou trestného činu a uplatňujúc si nárok voči štátu sa nakoniec ocitne v situácii, že bude znášať trovy protistrany. Na základe uvedeného žalobca navrhol rozsudok zmeniť a rozhodnúť v zmysle petitu podanej žaloby a priznať mu náhradu trov konania.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok podľa § 388 C.s.p. zmenil, lebo neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie rozsudku, keďže súd vec nesprávne právne posúdil, t.j. zistený skutkový stav podradil pod správny právny predpis, ale vyvodil z neho nesprávne právne závery.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

9. Súd prvej inštancie v prejednávanom spore pri posudzovaní nároku žalobcu na odškodnenie podľa zák. č. 215/2006 Z.z. pri posudzovaní včasnosti lehoty na podanie, resp. uplatnenie nároku na finančné

odškodnenie voči žalovanej a plynutie prekluzívnej lehoty nesprávne aplikoval § 8 ods. 2 zák. č. 215/2006 Z.z., podľa ktorého žiadosť treba podať orgánu podľa ods. 1 do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku alebo trestného rozkazu uvedeného v § 4 ods. 1 alebo iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, ktorý prípadoch uvedených v § 4 ods. 2 vo veci naposledy konal. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať. Vychádzal zo zistenia, že žalobca si nárok na náhradu škody na zdraví v trestnom konaní neuplatnil a že s týmto nárokom teda ani nebol odkázaný na civilný proces a preto mu zák. č. 215/2006 Z.z. ani neumožnil podať žiadosť o odškodnenie v lehote podľa § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z.

10. Uvedený právny záver súdu prvej inštancie však nie je správny.

11. Podľa § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z., ak súd v trestnom konaní poškodeného s jeho nárokom odkázal na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným orgánom, žiadosť treba podať do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v občianskom súdnom konaní alebo v konaní pred iným orgánom. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

12. V prejednávanom spore mal súd prvej inštancie vychádzať z § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z., lebo Okresný súd Rožňava rozsudkom 1T/134/2015 z 21.10.2015, právoplatným 21.10.2015, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste páchatel'a trestného činu, v dôsledku ktorého došlo k ublíženiu na zdraví žalobcu, bol poškodený - žalobca podľa § 288 ods. 1 Trest. por. s nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

13. Na základe uvedeného, nemožno súhlasiť so záverom súdu, že žalobca si nárok na náhradu škody na zdraví v trestnom konaní neuplatnil a že s týmto nárokom nebol odkázaný na civilný proces a že preto mu zákon č. 215/2006 Z.z. neumožnil podať žiadosť o odškodnenie v lehote podľa § 8 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z.

14. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní, čo, o.i. vyplýva zo zápisnice o vylúčení svedka - poškodeného z 27.7.2015 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru SR, odbor kriminálnej polície v Rožňave ČVS: ORP-395/2-Vys-RV-215 z 27.7.2015, kedy poškodený - žalobca uviedol, že „celková škoda mi bola spôsobená zatiaľ vo výške 117,00 eur, tiež mi bola spôsobená psychická ujma, ktorú momentálne neviem vyčíslit“. Z uvedenej zápisnice nemožno vyvodit' záver, že žalobca si náhradu škody, vrátane škody na zdraví v trestnom konaní neuplatnil, lebo škodu, ktorá mu vznikla si uplatnil, avšak celkovú škodu nemohol, čo do základu ani výšky vyšpecifikovať a vyčíslit', lebo išlo o škodu na zdraví, t.j. bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré boli zistené a bodovo ohodnotené, až po skončení trestného konania, v rámci ktorého bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-právne konanie. Až po ustálení zdravotného stavu žalobcu a po vypracovaní posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia poškodený - žalobca mohol mať vedomosť o základe a výške škody, ktorá mu vznikla ako dôsledok násilného trestného činu.

15. K uvedenému je potrebné dodať, že v konaní o poskytnutie odškodnenia podľa zákona č. 215/2006 Z.z. na základe písomnej žiadosti poškodeného o ktorej rozhoduje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, podľa § 9 ods. 2 písm. b) k žiadosti podľa odseku 1 treba pripojiť doklad o ujme na zdraví, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, vrátane údajov o rozsahu, v akom už bola uhradená alebo o rozsahu, v akom je opodstatnené sa domnievať, že bude uhradená alebo doklad o ešte nevykonaných rozhodnutiach o náhrade ujmy na zdraví, ako aj údaje o opatreniach, ktoré poškodený prijal, aby odškodnenie získal od páchatel'a trestného činu, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví.

16. V prejednávanom spore je potrebné aplikovať aj § 15 cit. zák., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní sú povinné informovať poškodeného, ktorému bola spôsobená ujma na zdraví podľa tohto zákona, o podmienkach odškodnenia ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu

musí byť zrejme, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Aj z cit. zák. ust. vyplýva, že zákon vymenúva podmienky, ktoré musia byť splnené, aby sa mohlo rozhodnúť o nároku poškodeného v adhéznom konaní. Poškodený musí svoj nárok uplatniť; súd nikdy o návrhu poškodeného nerozhoduje z úradnej povinnosti, nárok musí poškodený uplatniť riadne a včas, pričom riadne uplatnený nárok znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku, avšak zákon výslovne vyžaduje, aby boli z návrhu zrejme dôvody a výška uplatneného nároku, stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda a z toho dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody; pokiaľ ide o výšku nároku, treba uviesť aspoň konkrétnu minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne odkaz na dokument (písomnosť), kde je výška určená (napr. znalecký posudok, ktorý je súčasťou spisu; nestačí však také vyjadrenie, ktoré odkazuje na budúce vyčíslenie škody; uplatnenú minimálnu výšku škody možno ďalej upresňovať až do doby, než sa súd na hlavnom pojednávaní - verejnom zasadnutí o odvolaní odoberie na záverečnú poradu.

18. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, tak ako uviedol súd prvej inštancie, že žalobca doručil žiadosť - uplatnenie nároku na odškodnenie u žalovanej 3.8.2016, že výšku požadovaného odškodnenia odvodil od lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 12.11.2015 vypracovanom MUDr. Krokavcom, traumatológom, ktorý ohodnotil poškodenie zdravia žiadateľa spočívajúce v zlomenine 8. rebra vľavo, pomliaždení bedrového kĺbu vpravo, pomliaždenie chrbta a nohy vľavo, pomliaždenie kolenného kĺbu vpravo a pomliaždenie lakťa vpravo na 85 bodov, čo predstavuje sumu 1.458,60 eur, že žalobca sa svojho nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia domáhal voči páchatelovi trestného činu formou civilnej žaloby, o ktorej bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Rožňava 6C/2/2016 z 27.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27.4.2016 a ktorým bola páchatelovi trestného činu uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.556,68 eur. Rovnako nie je sporné, že k úhrade sumy 1.556,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.556,68 eur od 7.1.2016 do zaplatenia zo strany páchatela trestného činu nedošlo a z uvedeného dôvodu sa žalobca obrátil na žalovanú so žiadosťou z 27.7.2016, doručenou žalovanej 3.8.2017 o odškodnenie vo výške 1.556,68 eur. Žalovaná žalobcovi odpoveďou z 6.2.2017 oznámila, že jeho žiadosť bola ministerstvu doručená 3.8.2016, teda po uplynutí lehoty 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti trestného rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.10.2015 sp.zn. 1T/134/2015, ktorá lehota skončila uplynutím dňa 21.4.2016, s poukazom na § 8 ods. 2 zákona č. 215/2006 Z.z. a na ňu nebolo možné prihliadať.

19. Z uvedeného dôvodu si žalobca uplatnil žalobu na zaplatenie odškodnenia na súde prvej inštancie 23.5.2017.

20. Odvolací súd, vychádzajúc z ust. zák. č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi a vychádzajúc aj z jeho účelu a z jeho systematického a ústavne konformného výkladu, v zhode so žalobcom uzatvára, že pri uplatnení nároku na odškodnenie, mal súd vychádzať z § 8 ods. 3 cit. zák., t.j. plynutie 6-mesačnej prekluzívnej lehoty počítat' od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o nároku poškodeného v civilnom procese, keďže žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný v trestnom konaní na konanie občianskoprávne. Okresný súd Rožňava rozhodol o nároku žalobcu na náhradu škody na zdraví platobným rozkazom 6C/2/2016 z 27.1.2016, právoplatným 27.4.2016, od ktorého dátumu začala plynúť 6-mesačná prekluzívna lehota na podanie žiadosti u žalovanej, ktorá uplynula 27.10.2016. Keďže žalobca uplatnil svoj nárok na odškodnenie u žalovanej žiadosťou z 3.8.2016, pred uplynutím 6-mesačnej prekluzívnej lehoty na podanie žiadosti, záver súdu, že na túto jeho žiadosť nebolo možné prihliadať, je nesprávny.

21. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na odškodnenie podľa zák. č. 215/2006 Z.z., vychádzajúc z toho, že jeho základ ani výška neboli sporné.

22. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovanom 12.11.2015 MUDr. Petrom Krokavcom, traumatológom bolo bolesné stanovené počtom bodov 85 bodov. V právoplatnom platobnom rozkaze vydanom Okresným súdom Rožňava 6C/2/2016 z 27.1.2016 bola páchatelovi trestného činu uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 1.556,68 eur istiny spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 7.1.2016 do zaplatenia.

23. Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 215/2006 Z.z. ak o náhrade ujmy na zdraví už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom, pri výpočte a poskytnutí odškodnenia v prípade ujmy na zdraví sa vychádza z rozsahu spôsobenej ujmy na zdraví uvedenej v rozsudku alebo v trestnom rozkaze.

24. Z dôvodu, že výška nároku nebola sporná, že žaloba bola zamietnutá iba z dôvodu oneskoreného uplatnenia nároku voči žalovanej, odvolací súd priznal žalobcovi odškodnenie v ním uplatnenej výške, vychádzajúc lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovanom 12.11.2015 MUDr. Petrom Krokavcom, traumatológom, ktorým bolo bolestné stanovené počtom bodov 85 bodov a z právoplatného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Rožňava 6C/2/2016 z 27.1.2016, ktorým bola páchatelovi trestného činu uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 1.556,68 eur istiny spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 7.1.2016 do zaplatenia.

25. Podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 3 vládneho nar. č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaná bola v omeškaní s plnením a preto bol podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. a § 3 vládneho nar. č. 87/1995 Z.z. spolu s priznanou istinou žalobcovi priznaný 5,05% úrok z omeškania od 23.5.2017 do zaplatenia, t.j. odo dňa podania žaloby (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola 0,05%). Žalovaná bola v omeškaní s plnením nároku žalobcu nasledujúci deň po tom, čo písomne oznámila žalobcovi (6.2.2017), že na ňu nebude prihliadať. Žalobca žiadal priznať uvedený úrok z omeškania až odo dňa podania žaloby, t.j. neskôr, ako mu naň vzniklo právo, preto odvolací súd priznal prísl. pohľadávky od ním navrhovaného dátumu.

28. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Podľa § 396 ods. 2 C.s.p. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov v konaní na súde prvej inštancie.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu, preto mu bola priznaná náhrada trov konania v celom rozsahu, vrátane trov pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

32. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).